

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyň **a) E. B., b) A. B.**, zastoupené matkou – žalobkyní ad a) jako zákonnou zástupkyní, zastoupené JUDr. Martinem Šmerdou, advokátem se sídlem Vránova 39, Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2005, čj. OAM-134/VL-10-ZA05-2005, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 55 Az 46/2005, o kasační stížnosti žalobkyň proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2006, č. j. 55 Az 46/2005 - 74,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta JUDr. Martina Šmerdy **se u r č u j e** částkou 9424,80 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelky“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2006, čj. 55 Az 46/2005-74, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2005, čj. OAM-134/VL-10-ZA05-2005. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovatelkám udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a nebyla na ně vztažena překážka vycestování podle § 91 zákona o azylu.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelek. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního

byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13.10.2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítají-li stěžovatelky, že z odůvodnění kasační stížností napadeného rozhodnutí nevyplývá, že krajský soud zkoumal, zda rozhodnutí žalovaného netrpí vadami vyvolávajícími jeho nicotnost, pak je zapotřebí poukázat na to, že s takovou stížnostní námitkou se již Nejvyšší správní soud vypořádal v rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 12/2003 - 48, publikovaném pod č. 319/2004 Sb. NSS, kdy zdejší soud uvedl, že není-li dán návrh na vyslovení nicotnosti rozhodnutí a ani soud sám správní rozhodnutí nicotným neshledá, nemá důvod zabývat se úvahami o nicotnosti v odůvodnění svého rozhodnutí. Týž právní názor vyslovil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 10/2004 - 49, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelek. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelkám byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 7920 Kč za čtyři úkony právní služby po 1680 Kč spočívající v první poradě se dvěma klientkami včetně převzetí a přípravy zastoupení (do tohoto úkonu právní služby soud zahrnul rovněž studium spisu ze dne 15. 9. 2006) a za doplnění kasační stížnosti jménem dvou stěžovatelek ze dne 11. 10. 2006 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)] a dále 4 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy odměna advokáta činí 7920 Kč. Protože advokát soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 1504,80 Kč; odměna advokáta navýšená o daň tedy činí 9424,80 Kč. Zástupci žalobkyň se tedy přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 9424,80 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

